

НЕОРЕЛІГІЇ — термін, яким позначають оформлені в другій половині 20 століття нові конфесії, релігійні групи, духовні течії, Церкви, поява яких пов'язана з модерновими процесами в релігійній сфері. Н. зумовлені змінами світогляд. парадигм, кризою традиц. релігій, взаємовпливами різних культур. світів. Водночас, вони виступають результатом реліг. ініціативи окремих осіб, які, базуючись на певній віросповід. традиції (або синкретизмі декількох), творять нове віровчення, культ, організацію. Останню вважають самодостатньою і незалежною від будь-якого реліг. центру, а її засновника і кер. — обраним Богом. Класифікуючи численні Н., виділяють утворення неохристиян. (див.

Неохристиянство), неоорієнтал. (необуддизм, неоіндуїзм), неоязичниц. (див. Неоязичництво), нью-ейджів. (синкретич.; див. Нью-ейдж) орієнтації. Зазвичай первісно Н. — частина молодіж. рухів, що виникають в середовищі інтелектуалізов. верств населення. Майже всі відомі Н. представлені в Україні. Станом на 2020 в Україні діяло 1419 офіційно зареєстров. неореліг. організацій, зокрема неохристиянських — 1002, рідновірських (неоязичницьких) — 159, орієнталістських — 148, самобут. вірування — 30, ін. — 80. Найчисельнішими є харизматичні організації, кількість яких постійно збільшується.

Л. О. Филипович

Бібліографічний опис:

Неорелігії / Л. О. Филипович // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2021. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-73620>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).